

ORGANLARIMLA ALLAH'A ŞÖKREDİYORUM - 1

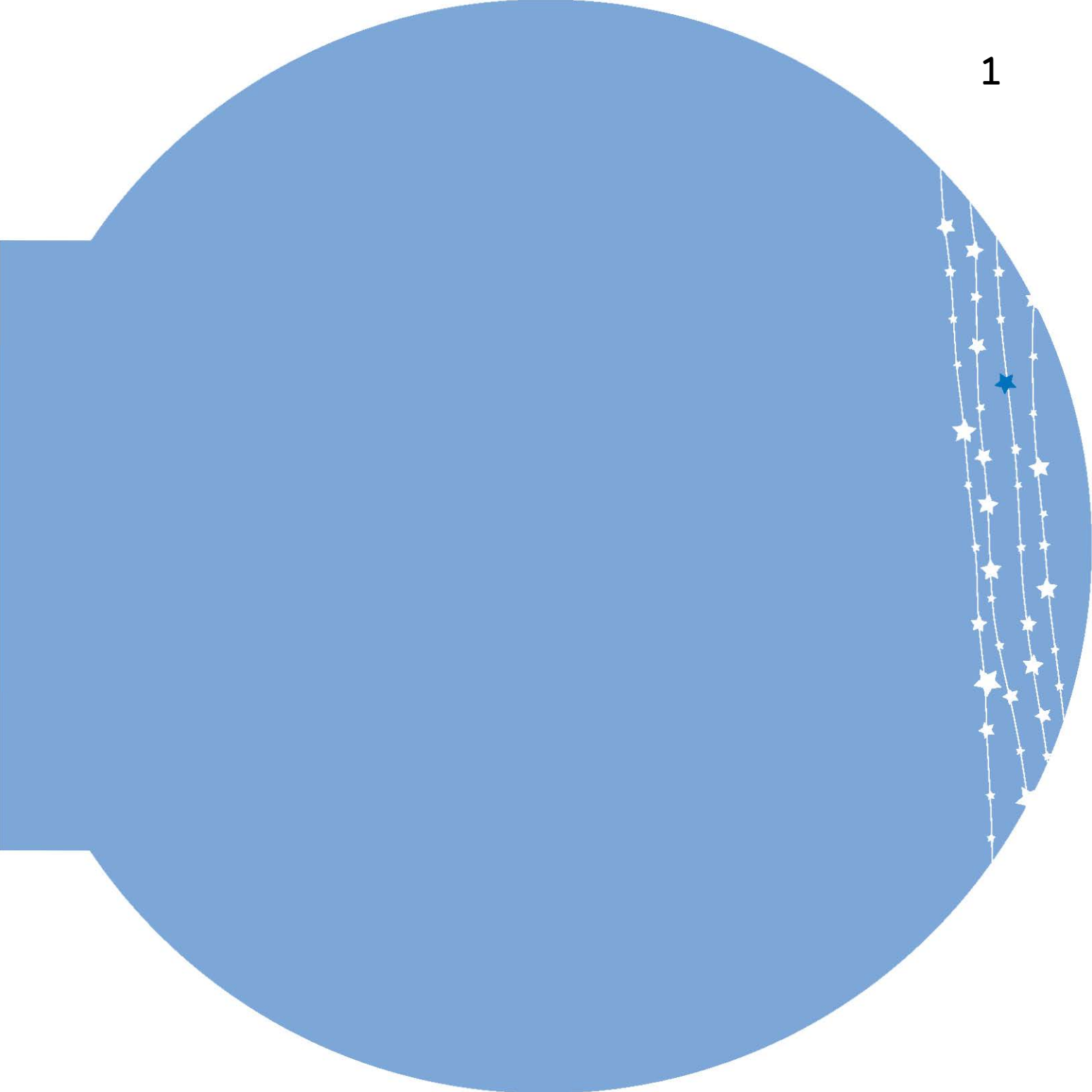
benim güzel ellerim

Rabia Nazik Yüksel
çizer: Mümine Yeşilmen

N
NESİL
ÇOCUK

1

Herkeste iki tane var.
İkisinde de beş tane **parmak.**
Parmaklarımın ucuna bak!
Hepsinde bir tırnak!

Peki, tüm bunlar
ne işe yarar?

Elimin içine bak!
İşte burada **kocaman** bir yer var.
Burası avuç içim, yani **avucum**.

Avucum olmasa fındıklarımı,
fıstıklarımı, erikleriii, kirazlarımı
nereye koyardım?

Şimdi parmaklarıma bak!

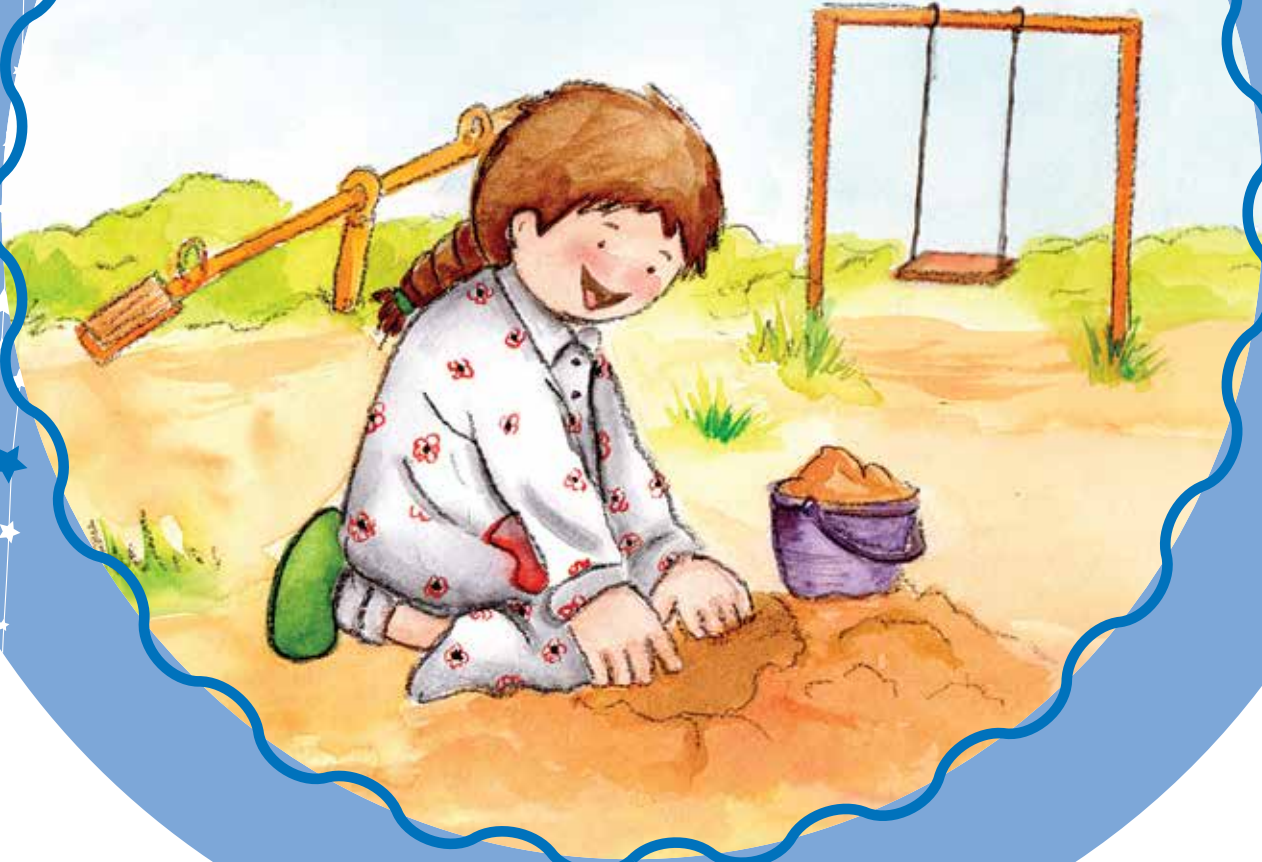
Parmaklarımla sayıları bir bir **sayarım.**

Daldaki kuşu,
gökyüzündeki
bulutları
işaret ederim.

İşte tırnaklarım!
Tırnaklarımla burnumu **kaşırım**,
toprağı **kazarım**.
Tırnaklarım olmasa parmak
uçlarım çokook acırdı.

Tırnaklarım sürekli uzar. Annem
banyodan sonra tırnaklarımı keser.

Tırnaklarım niye mi uzuyor? Yepyeni ve
sapasağlam olsun diye Allah onları
sürekli yeniliyor!

Ellerimle resim **yaparım,**
yazılar **yazarım.**

Yemeğimi yerim,
saçlarımı tararım,
dişlerimi fırçalarım.

Salıncağın ipini sıkı sıkı
tutup **sallanırım.**
Oyuncaklarımla oynarım.

Ellerim, parmaklarım,
avucum ve
tırnaklarım. Bunlar
olmasa ben
ne yaparım?
En iyisi
teşekkür etmeliyim.

- Heeey, **ellerim!**
Doğrusu çok beceriklisiniz.
Siz olmasanız hiçbir şeyi
elleyemezdim.
Çok teşekkür ederim!

- Bir şey değil minik arkadaşım.
Ama bize bu yetenekleri veren Allah'tır.
Asıl Allah'a **teşekkür etmen**
lazım.

Ellerim haklı!

Ellerimi yaratan Allah'a şükürler olsun.

